

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z WIEDZY O KULTURZE
dla klasy I realizowany w I LO im. ppor. Emilii Gierczak
w Nowogardzie

KONTRAKT Z WIEDZY O KULTURZE
I LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE W NOWOGARDZIE

1. Uczeń zobowiązany jest do prowadzenia zeszytu przedmiotowego, sporządzać w nim notatki z lekcji i okazywać go do kontroli.
2. Brak zadań obowiązkowych oznacza wpisanie oceny niedostatecznej.
4. Dwa razy w roku szkolnym można zgłosić tzw. nieprzygotowanie DO ZAJĘĆ (nie dotyczy pracy klasowej i sprawdzianu z większej partii materiału).
5. Poprawiać można każdą ocenę – w wyznaczonym przez nauczyciela terminie.
6. Ocenę śródroczną i końcoworoczną można poprawić (podnieść) poprzez napisanie dodatkowego testu, według kryteriów zawartych w PSO.
7. Poprawianie ocen powinno zakończyć się w ciągu dwóch tygodni od ich wystawienia, natomiast oceny końcowe- w ciągu miesiąca, od momentu ich zaproponowania.
8. Prace pisemne są archiwizowane w szkole, mogą być udostępniane zainteresowanym do wglądu.
9. Nauczyciel respektuje zalecenia Poradni Psychologicznej.
10. Nauczyciel zachęca do działań artystycznych, kulturalnych.
11. Uczeń zna zakres wiedzy i umiejętności wymagany przez nauczyciela na poszczególne oceny.
12. Nauczyciel informuje ucznia o każdej jego ocenie i motywuje ją.
13. Jeśli uczeń nie zgłosił braku pracy domowej, a zostanie brak stwierdzony, otrzymuje ocenę niedostateczną.
14. Uczeń dowiaduje się o sprawdzianie na tydzień przed terminem.
15. Nauczyciel sprawdza i ocenia sprawdzian i klasówki w terminie 2 tygodni.
16. W przypadku nieobecności ucznia na sprawdzianie lub klasówce wpisujemy nb. Brak zaliczenia zaległości wpływa na obniżenie oceny końcowej.
17. Nauczyciel nie ma obowiązku zapowiadać kartkówek obejmujących materiał z trzech ostatnich lekcji.
18. Wszystkie uzyskane przez uczniów oceny są wpisywane do dzienników klasowych.
19. Na jednej lekcji uczeń może otrzymać tylko jedną ocenę niedostateczną.
20. Z jednej pracy może być wystawiona tylko jedna ocena.
21. Aktywność ucznia na lekcji jest oceniana plusami bądź konkretną oceną pozytywną i brana pod uwagę przy ocenie końcowej.

22. Za przygotowanie pomocy dydaktycznych lub dodatkowych prac uczeń otrzymuje ocenę pozytywną.
23. Uczeń może korzystać z pomocy nauczyciela w przypadku trudności.
24. Uczeń może zgłaszać swoje wątpliwości, dotyczące nowego materiału w trakcie lekcji.
25. Nauczyciel uzasadnia każdą wystawianą ocenę.
26. Uczeń jest punktualny, kulturalny, systematyczny. Nie dezorganizuje pracy na lekcji rozmawiając.
27. Obie strony podpisujące kontrakt przestrzegają wyżej wymienionych zasad.
28. Kontrakt może ulec ewaluacji w ciągu roku szkolnego.

I. Wymagania edukacyjne z wiedzy o kulturze

Uczeń ma obowiązek:

systematycznie i starannie przygotowywać się do zajęć,
prowadzić zeszyt przedmiotowy
aktywnie uczestniczyć w zajęciach,
opracowywać zadania domowe w terminie,

w przypadku nieobecności na pracy klasowej czy sprawdzianie z przyczyn uzasadnionych (np. choroba, wypadek losowy) ustalić z nauczycielem termin sprawdzenia wiedzy i umiejętności, uzupełnić braki (termin ustalony zostaje w pierwszym dniu pojawienia się ucznia po czasie absencji), nieobecność nieusprawiedliwiona / nieuzasadniona (np. tylko na pojedynczych godzinach) nie daje w/w możliwości, a uczeń otrzymuje ocenę „niedostateczny”,

w przypadku nieobecności na lekcji uczeń jest zobowiązany samodzielnie opracować omawiany materiał,

Uczeń ma prawo:

do jednokrotnego nieprzygotowania się do lekcji w okresie bez żadnych konsekwencji

do poprawienia oceny niedostatecznej z pracy klasowej, sprawdzianu w ciągu dwóch tygodni od otrzymania poprawionej pracy w terminie ustalonym z nauczycielem.

Do uzyskania wyższej niż proponowanej oceny - po zgłoszeniu zastrzeżeń uczeń zobowiązany jest do napisania testu zaliczeniowego ze wskazanego materiału, co najmniej dwa tygodnie przed ostatecznym wystawieniem ocen.

II. Narzędzia i zasady oceniania uczniów oraz gromadzenia informacji

1. Na lekcjach wiedzy o kulturze stosowany jest tradycyjny system oceniania.
2. Przy ustalaniu oceny z prac pisemnych przyjmuje się progi procentowe oceniania zgodne z zapisem w WSO.
3. Ocena śródroczna i końcoworoczna ustalane są zgodnie z obowiązującą skalą ocen .

Ocena roczna obejmuje wszystkie oceny cząstkowe uzyskane w pierwszym i drugim okresie nauki.

PROGI WYMAGAŃ NA POSZCZEGÓLNE OCENY

Uczeń uzyskuje ocenę:

CELUJĄCY, gdy:

- spełnia wszystkie wymagania na ocenę bdb,
- twórczo rozwija własne uzdolnienia i zainteresowania,
- pomysłowo i oryginalnie rozwiązuje nietypowe zadania,
- bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,
- przygotowuje prezentacje

BARDZO DOBRY, gdy:

- opanował całość materiału omówionego na lekcji i opracowanego w ramach pracy domowej,
- potrafi samodzielnie zastosować zdobytą wiedzę w sytuacjach typowych i problemowych,
- napisał wszystkie prace klasowe i domowe, uzyskał bardzo dobre i dobre oceny cząstkowe,
- brał aktywny udział w zajęciach, a jego odpowiedzi były wyczerpujące, pełne pod względem merytorycznym

DOBRY, gdy:

- oceny cząstkowe wskazują, iż opanował materiał omówiony na lekcji i opracowany w ramach pracy domowej w stopniu dobrym,
- napisał wszystkie prace klasowe i domowe,
- starał się brać aktywny udział w zajęciach, choć nie wszystkie jego odpowiedzi były udane,
- wypowiedzi pod względem merytorycznym oraz ich kompozycji nie budzą zastrzeżeń,

DOSTATECZNY, gdy:

- opanował wymagania podstawowe,
- oceny cząstkowe wskazują, iż opanował materiał omówiony na lekcji i opracowany w ramach pracy domowej w stopniu dostatecznym
- sporadycznie brał udział w lekcjach,
- oddawane prace pisemne były przeciętne pod wartości merytorycznej,

DOPUSZCZAJĄCY, gdy:

- opanował wymagania podstawowe,
- oceny cząstkowe wskazują, iż opanował materiał omówiony na lekcji i opracowany w ramach pracy domowej, a określony w podstawie programowej, w stopniu ograniczonym,
- w trakcie semestru / roku szkolnego/ nie pracował systematycznie,
- rzadko brał udział w zajęciach,
- prace pisemne wskazują, iż nie włożył w nie dużo wysiłku i wykazują widoczne niedociągnięcia,
- popełnia błędy i nie stara się ich sam korygować,

NIEDOSTATECZNY, gdy:

- nie opanował niezbędnego minimum zawartego w podstawie programowej, tak w zakresie wiedzy, jak i umiejętności,
- nie podjął próby aktywnego uczestnictwa w zajęciach,
- prezentował negatywną postawę wobec określonych wymagań.

III. Rodzaje aktywności ucznia podlegające ocenianiu

1. Udział w dyskusji

2. **Praca ucznia na lekcji** (za aktywne uczestnictwo w zajęciach uczeń wynagradzany jest pełną oceną lub cząstkową w postaci plusów).

Plus/y może uzyskać uczeń, który aktywnie uczestniczy w zajęciach, wykazuje samodzielność i pomysłowość, swoją postawą zachęca innych do aktywnego udziału w zajęciach.

3. **Prezentacje w klasie** (referaty, prezentacje multimedialne, efekty własnych działań twórczych),

4. **Praca w grupie** (zasady oceniania pracy grupowej nauczyciel określa przed wykonaniem zadania; ocenę może otrzymać osoba referująca efekty działań grupy - wybrana przez jej członków lub wskazana przez nauczyciela - bądź też cała grupa).

5. Prace klasowe, sprawdziany, kartkówki, notatki

6. Zadania domowe

7. Dodatkowo samodzielnie wykonane przez ucznia prace.

IV. Sposoby sprawdzania postępów uczniów

1. Prace klasowe

2. Sprawdziany wiadomości, co najmniej dwa w semestrze

3. Pisemne prace domowe

4. Wypowiedzi ustne na zadany temat.

5. Inne sposoby: notatki, referaty, prezentacje, głos w dyskusji, recytacja utworów literackich /udział w przedstawieniach teatralnych organizowanych na terenie szkoły/

V. Nauczyciel respektuje zalecenia Poradni Psychologicznej, stosuje się indywidualizację pracy z uczniami o specyficznych trudnościach w nauce na tzw. nauczaniu indywidualnym- zgodnie z zaleceniami Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej oraz lekarskimi.

VI. Przedmiotowy system oceniania z wiedzy o kulturze jest zgodny ze Statutem Szkoły.

VII. Szczegółowe zapisy dotyczące poszczególnych jednostek lekcyjnych (wymagania podstawowe i ponadpodstawowe) zawarte są w rocznych planach dydaktycznych dla poszczególnych klas

Katarzyna Szkup

Plan wynikowy z wymaganiami edukacyjnymi z wiedzy o kulturze w zakresie podstawowym dla szkoły ponadgimnazjalnej

Temat (rozumiany jako lekcja)	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Dział 1. Kultura jako środowisko człowieka					
1. Co to jest kultura? Różne sposoby rozumienia kultury	Uczeń: – definiuje pojęcia <i>kultura</i> (w znaczeniu wąskim i szerokim), <i>sztuka</i> , <i>cywilizacja</i> , – wyjaśnia pojęcie <i>tekst kultury</i> , – podaje różnice między pojęciami <i>kulturalny</i> a <i>kulturowy</i> .	Uczeń: – podaje przykłady kultury w znaczeniu wąskim i szerokim, – odróżnia sposób komunikacji werbalnej od niewerbalnej i podaje ich przykłady, – objaśnia pojęcie <i>tekst kultury</i> i podaje funkcje tekstu kultury.	Uczeń: – porównuje znaczenia terminów <i>instytucja sztuki</i> i <i>instytucja kultury</i> na konkretnych przykładach, – wskazuje różnice między kulturą a cywilizacją.	Uczeń: – wyjaśnia i analizuje sztukę jako kulturę artystyczną oraz określa jej skład, – rozumie, czym są finansowanie kultury i dostęp do kultury.	Uczeń: – udowadnia, że kultura jest procesem i doбира właściwe przykłady, – syntezuje definicje kultury, – korzysta z zasobów internetu, – zna działalność wybranej instytucji sztuki.

<p>2. Kultura narodowa wobec kultury „globalnej wioski”</p>	<p>Uczeń: – definiuje polską kulturę narodową, – wyjaśnia pojęcie <i>kultura narodowa</i>, – definiuje termin <i>globalna wioska</i>, – zna słowo <i>tradycja</i> i potrafi wymienić jej przykłady, – zna i wymienia malarskie, literackie i filmowe przykłady realizacji kultury narodowej.</p>	<p>Uczeń: – wymienia przykłady praktyk kulturowych, – definiuje termin <i>kanon kultury narodowej</i>.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje przyczyny zmiany kanonu, – wyjaśnia termin <i>etnocentryzm</i>, – zna ambasadorów polskiej kultury narodowej za granicą.</p>	<p>Uczeń: – wymienia różne tradycje i obyczaje narodowe, – interpretuje ważne z punktu widzenia dziedzictwa narodowego malarskie, literackie i filmowe przykłady kultury narodowej, – rozumie i omawia definicje kultury narodowej według Antoniny Kłoskowskiej, – zna i wymienia polskie symbole narodowe.</p>	<p>Uczeń: – rozumie potrzebę otwartości na inne kultury przy zachowaniu dbałości o kulturę własnego narodu, – wykazuje dbałości o tożsamość narodową poprzez kultywowanie obyczajów i zwyczajów, – wylicza przejawy patriotyzmu we współczesnym świecie.</p>
<p>3. Czy kultura lokalna jest potrzebna?</p>	<p>Uczeń: – definiuje terminy <i>kultura lokalna</i> oraz <i>wirtualna kultura lokalna</i>, – wyjaśnia termin <i>mała ojczyzna</i>, – rozpoznaje elementy kultury regionalnej.</p>	<p>Uczeń: – definiuje termin <i>folklor turystyczny</i>, – wyjaśnia termin <i>społeczeństwo obywatelskie</i>, – rozumie termin <i>kultura uczestnictwa</i> i wymienia jej przejawy.</p>	<p>Uczeń: – zna przykładowe regiony Polski, – wymienia przykłady kultury regionalnej, – wymienia przejawy folkloru turystycznego.</p>	<p>Uczeń: – wymienia gazety lokalne i inne elementy kultury lokalnej, – dokonuje porównania różnych przejawów kultury lokalnej, np. twórczości dwóch zespołów lokalnych, – dba o ochronę lokalnych zabytków kultury, – ocenia rolę kultury lokalnej.</p>	<p>Uczeń: – wykorzystuje znane informacje w definiowaniu kultury lokalnej, – analizuje gazetę lokalną jako wizytówkę lokalnej społeczności, – rozumie termin <i>sublokalność</i>, – wylicza elementy turystycznej kultury lokalnej, – dostrzega wartości kultury lokalnej w budowaniu własnej tożsamości.</p>

<p>4. Popkultura jako sposób masowego komunikowania</p>	<p>Uczeń: – definiuje termin <i>popkultura (kultura popularna, kultura masowa)</i> i wymienia jej cechy, – wyjaśnia termin <i>media</i> i omawia ich wpływ na życie człowieka, – wymienia przykładowych bohaterów i produkty popkultury.</p>	<p>Uczeń: – wymienia wartości kultury masowej, – opisuje rzeczywistość kultury masowej, – definiuje termin <i>kultura czasu wolnego</i> i opisuje jej przejawy, – wyjaśnia termin <i>komunikowanie się masowe</i>.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje różne produkty i bohaterów kultury masowej.</p>	<p>Uczeń: – ocenia wady i zalety kultury masowej, – określa rolę odbiorców w kształtowaniu kiczu.</p>	<p>Uczeń: – ocenia wpływ kultury masowej na życie własne i swoich rówieśników, – udowadnia, że kultura masowa tworzy przeobrażony obraz rzeczywistości.</p>
<p>5. Ciało wobec terroru społecznej normy</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia znaczenie ludzkiego ciała w kulturze, – rozumie seksualny aspekt ciała.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje zależności między kręgiem kulturowym a ciałem, – podaje przykłady tabu związanego z ludzkim ciałem.</p>	<p>Uczeń: – rozumie rolę ciała w kulturze, – omawia wpływ popkultury na postrzeganie ludzkiego ciała.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje różnice płciowe w posługiwaniu się własnym ciałem, – umieszcza lalkę Barbie jako istotny element kultury, mający wpływ na ludzkie ciało i potrafi ten wpływ udowodnić.</p>	<p>Uczeń: – udowadnia zależność między kontrolą ciała a społeczną normą, – porównuje normy i obyczaje związane z ciałem w wieku XIX i XX.</p>
<p>6. „Czytanie” architektury</p>	<p>Uczeń: – podaje przykłady XX-wiecznych obiektów architektury, – wyjaśnia termin <i>architektura modernistyczna</i> i podaje jej przykłady, – wyjaśnia termin</p>	<p>Uczeń: – definiuje pojęcie kiczu i podaje jego przykłady, – wyjaśnia pojęcie estetycznego terroryzmu i odnosi je do konkretnych przykładów.</p>	<p>Uczeń: – odczytuje symbolikę czasów, w jakich powstała budowla, na podstawie jej wyglądu, – charakteryzuje wybrane budowle XX wieku.</p>	<p>Uczeń: – analizuje wygląd XX-wiecznych przykładów architektury, – omawia wpływ zabudowy architektonicznej na ludzkie życie.</p>	<p>Uczeń: – interpretuje architektoniczne dzieła sztuki jako teksty kultury, – postrzega architekturę jako odzwierciedlenie zjawisk zachodzących w</p>

	<i>architektura postmodernistyczna (ponowoczesna)</i> i podaje jej przykłady.				kulturze.
7. Zakupy jako forma uczestnictwa w kulturze	Uczeń: – definiuje pojęcie <i>hipermarket</i> , – omawia przestrzenny układ obiektów handlowych i ich wpływ na kulturę kupowania, – rozumie kupowanie jako formę uczestnictwa w kulturze.	Uczeń: – analizuje hipermarket jako przestrzeń kultury, – wskazuje genezę galerii handlowych, – dostrzega narzędzia i techniki manipulacji w kulturze kupowania.	Uczeń: – definiuje pojęcie <i>konsumeryzm</i> , – podaje przykłady zespołów handlowych, domów towarowych i galerii handlowych jako tekstów kultury.	Uczeń: – analizuje budowle handlowe jako przestrzenie (teksty) nowoczesnej kultury, – charakteryzuje wybraną galerię handlową, – udowadnia, że galeria handlowa to centrum rozrywki.	Uczeń: – porównuje dawne i współczesne obiekty handlowe, wskazując istniejące między nimi podobieństwa i różnice, – wyciąga wady i zalety dużych obiektów handlowych oraz dokonuje ich oceny.
8. Co o człowieku, przestrzeni i czasie mówią rzeczy?	Uczeń: – postrzega rzeczy jako nośniki znaczeń, – wyjaśnia zależność między kupowaniem a budowaniem wizerunku, – zna przykłady nowoczesnego wzornictwa przemysłowego.	Uczeń: – rozumie termin <i>estetyka</i> jako sposób marketingowej komunikacji.	Uczeń: – wskazuje funkcje wzornictwa przemysłowego i wymienia przejawy jego retorycznego zastosowania, – wyjaśnia termin <i>mediatyzacja</i> i wskazuje jego przejawy w codziennym życiu.	Uczeń: – charakteryzuje różne przedmioty codziennego użytku i określa ich funkcje.	Uczeń: – dokonuje oceny wybranych przez siebie celebrytów ze względu na przedmioty (ubrania, samochody, domy itp.), jakimi się otaczają, – wskazuje rolę przedmiotów w systemie komunikacji.
9. Kontrkulturowe działania w XX wieku	Uczeń: – wyjaśnia terminy <i>sztuka akademicka</i> i <i>dzieło akademickie</i> , – definiuje zjawisko kontrkultury,	Uczeń: – wyjaśnia terminy <i>happening polityczny</i> oraz <i>provokacyjny wygłup</i> i podaje ich przykłady,	Uczeń: – charakteryzuje sztukę akademicką i kontrkulturową na konkretnych przykładach,	Uczeń: – dokonuje analizy porównawczej XIX-wiecznych dzieł malarskich, – udowadnia, że kultura współczesna ma charakter	Uczeń: – wypowiada się swobodnie na temat kontrkultury, – przygotowuje akcję <i>flash mob</i> ,

	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia awangardowe ugrupowania działające w pierwszej połowie XX wieku (kubizm, ekspresjonizm, futurizm, dadaizm, surrealizm, konstruktywizm), – wyjaśnia znaczenie słowa <i>mecenas</i>, – wymienia ruchy kontrkulturowe działające w XX wieku (ruch hippisów, Provo, Międzynarodówka Sytuacjonistów, globalistów i alterglobalistów). 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia zasady akcji <i>flash mob</i>, – rozumie termin <i>bohema</i> i wskazuje jej przedstawicieli. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia skutki kontrkultury w XX wieku. 	kontrkulturowy.	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje twórczość znanych przedstawicieli artystycznej bohemy.
10. Subkultury jako rodzaj komunikatu	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia termin <i>subkultura</i> i wymienia jej rodzaje, – omawia cechy i przykłady subkultury. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia różnice między kontrkulturą a subkulturą, – wie, że ubiór jest rodzajem komunikatu, – charakteryzuje hip-hop jako przykład subkultury, – definiuje terminy <i>breakdance</i> i <i>graffiti</i>, – zna formy graffiti. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje tańce preferowane przez różne subkultury. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje termin <i>subkultura</i> na konkretnym przykładzie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – udowadnia, że graffiti jest tekstem kultury, – porównuje i ocenia różne subkultury.
11. Życie w sieci	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje termin <i>społeczność internetowa</i>, – rozróżnia wspólnotę pierwotną, nowoczesną oraz współczesną, – wyjaśnia termin <i>społeczeństwo sieci</i> w kontekście rodzajów wspólnot. 	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie <i>wież społeczna</i>, – rozumie specyfikę komunikacji przez internet, – wymienia portale społecznościowe i tematyczne, – rozpoznaje grupy komunikacyjne i wymienia ich przykłady. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje wybrany portal społecznościowy, – tworzy własnego bloga lub wypowiada się na forum. 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega różnice między komunikacją realną a wirtualną oraz wskazuje ich cechy, – ocenia wpływ internetu na nierówności społeczne. 	<ul style="list-style-type: none"> – postrzega przestrzeń publiczną jako odzwierciedlenie stosunków społecznych, – wyjaśnia termin <i>hikikimori</i>, – dostrzega i omawia wpływ komunikacji wirtualnej na komunikację realną, – ocenia wpływ internetowej komunikacji na otwartość na innych oraz wszelkiego typu wykluczenia.
12. Globalizacja – jej wyznaczniki i skutki	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcia <i>kultura globalna</i> i <i>globalizacja</i>, – wymienia wyznaczniki globalizacji, – wymienia zalety i wady globalizacji, – definiuje pojęcie <i>unifikacji</i> i podaje jej przykłady. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie przemysłu kulturowego, – charakteryzuje nowoczesną cywilizację jako element procesu globalizacji. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy, dlaczego migracja jest elementem globalizacji. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje antyglobalistów i alterglobalistów, – rozwija skrótów nazw UNESCO, WHO, ONZ. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – postrzega świat jako konglomerat różnic, – ocenia wpływ globalizacji na kulturę.
13. Praca klasowa z wiadomości i umiejętności dotyczących szeroko	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.

pojętej kultury					
Dział 2. Współczesna kultura artystyczna					
14. Różnorodność sztuki nowoczesnej	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia <i>kubizm</i> i <i>kolaż</i>, – wskazuje źródła i skutki narodzin sztuki nowoczesnej, – podaje przykłady malarzy realizujących sztukę nowoczesną (m.in. Pablo Picasso, Marcel Duchamp). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia różne funkcje sztuk, – omawia różne inspiracje artystów tworzących sztukę nowoczesną, – wymienia przykładowe dzieła malarzy XX wieku. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwie charakteryzuje neoplastycyzm jako przykład realizacji malarstwa nowoczesnego, – wymienia przykładowe dzieła charakterystyczne dla neoplastycyzmu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dokonuje analizy przykładowych dzieł sztuki XX wieku, – określa sztukę nowoczesną jako chęć zmiany świata, – wymienia przyczyny różnicowania się sztuki współczesnej, – dokonuje oceny wybranego dzieła sztuki współczesnej, – porównuje formy i tematykę dzieł XX wieku i wcześniejszych dzieł sztuki. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje dzieło sztuki jako specyficzne narzędzie poznania rzeczywistości, – prezentuje swoje stanowisko dotyczące sztuki współczesnej, – wskazuje różnice i podobieństwa w ujmowaniu postaci kobiet w malarstwie nowoczesnym i dziełach powstających wcześniej.
15. Czy sztuka nowych mediów jest potrzebna?	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia pojęcie happeningu politycznego i podaje jego przykłady, – wymienia najważniejszych twórców sztuki nowych mediów, – wyjaśnia pojęcie <i>pop art</i> i wymienia jego najważniejszych przedstawicieli. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje instalację przestrzenną i podaje jej przykłady, – wymienia i omawia różne formy i przykłady net artu, rzeźby wideo, instalacji wideo, multimedialnego spektaklu i animacji komputerowej, – charakteryzuje rzeźbę społeczną. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia formy i treści wypowiedzi artystycznych, – charakteryzuje twórczość najważniejszych przedstawicieli sztuki nowych mediów. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia wartość kulturową sztuki nowych mediów, – charakteryzuje wybrane przykłady sztuki nowych mediów. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dokonuje recenzji sztuki współczesnej, – dokonuje oceny sztuki nowych mediów w kontekście sztuki tradycyjnej.
16. Teatr współczesny i jego twórcy	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia teatralną 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia działalność 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dokonuje oceny Wielkiej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – porównuje różne

	<p>konwencję realizmu, – zna pojęcie Wielkiej Reformy Teatru, jej założenia i twórców, – wymienia najważniejszych polskich reżyserów teatru współczesnego i tytuły ich najważniejszych realizacji (J. Grzegorzewski, M. Prus, I. Cywińska, G. Jarzyna, K. Warlikowki, A. Augustynowicz, P. Cieplak, M. Kleczewska, J. Klata, M. Zadra, K. Lupa).</p>	<p><i>dramat realistyczny</i>, – wie, czym jest antyrealizm, – wymienia najważniejsze festiwale teatralne, – omawia polskie teatry narodowe, – umiejscawia pracę najważniejszych reżyserów w czasie.</p>	<p>MCHAT i wie, kto jest jego twórcą, – wymienia gwiazdy sztuki teatralnej, – charakteryzuje przykładowe dzieła polskich reżyserów teatralnych.</p>	<p>Reformy Teatru, – charakteryzuje wybrany przez siebie teatr lub festiwal teatralny, – charakteryzuje teatr współczesny w Polsce.</p>	<p>przedstawienia teatralne, – przedstawia recenzję wybranego przedstawienia teatralnego.</p>
<p>17. Teatr eksperymentu czy eksperyment dla teatru?</p>	<p>Uczeń: – rozumie pojęcie teatru eksperymentalnego (alternatywnego) i zna jego źródła, – wymienia twórców teatru alternatywnego (A. Artaud, J. Grotowski, W. Staniewski, T. Kantor, P. Tomaszczuk).</p>	<p>Uczeń: – omawia różne nurty w teatrze współczesnym, – wymienia istotne teatry alternatywne i opisuje ich działalność (Teatr 13 Rzędów, Teatr Laboratorium, Cricot 2), – charakteryzuje Ośrodek Praktyk Teatralnych Gardzienice,</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia pojęcie teatru otwartego, – charakteryzuje przykładowe przedstawienia teatru alternatywnego.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje działalność wybranego twórcy teatru alternatywnego, – organizuje happening.</p>	<p>Uczeń: – dostrzega teatralność w życiu codziennym, – porównuje działalność różnych teatrów alternatywnych.</p>

		– wyjaśnia pojęcie <i>happening</i> .			
18. „Wyginam śmiało ciało” – różne formy tańca	Uczeń: – wymienia przykłady realizacji baletu w Polsce, – omawia odmiany oraz wskazuje genezę baletu (balet klasyczny, balet romantyczny), – definiuje pojęcie <i>taniec współczesny</i> i wymienia jego prekursorów, – wyjaśnia pojęcie <i>teatr tańca</i> i wymienia jego przedstawicieli, – wymienia polskie tańce narodowe.	Uczeń: – wymienia najważniejsze polskie teatry tańca i ich założycieli (Polski Teatr Tańca – Balet Poznański oraz Śląski Teatr Tańca), – charakteryzuje działalność grupy o nazwie Balety Rosyjskie, – definiuje taniec widowiskowy, taniec ludowy i rozrywkowy.	Uczeń: – charakteryzuje wybrane realizacje taneczne, – charakteryzuje twórczość wybranego mistrza baletu.	Uczeń: – porównuje taniec widowiskowy, ludowy i rozrywkowy, – ocenia różne przykłady tańca współczesnego.	Uczeń: – wymienia i charakteryzuje przykładowe tańce ludowe, w szczególności charakterystyczne dla swojego regionu, – dokonuje syntezy wiedzy na temat tańca rozrywkowego w odwołaniu do wybranego materiału wideo.
19. Czy słucha każdy tak samo?	Uczeń: – wskazuje najważniejsze nurty w muzyce XX wieku (impresjonizm, ekspresjonizm, folklorizm i jazz), – definiuje operę i podaje jej przykłady, – wyjaśnia pojęcie <i>libretto</i> .	Uczeń: – wskazuje rodowód muzyki, – określa muzykę (rytm) jako pochodną obrzędu religijnego.	Uczeń: – wymienia wybrane instrumenty muzyczne i podaje ich podział, – charakteryzuje wybrane przez siebie dzieła muzyczne.	Uczeń: – klasyfikuje muzykę ze względu na formy przekazu, środki wykonawcze, liczbę wykonawców, przeznaczenie i epokę.	Uczeń: – określa własne preferencje muzyczne i dokonuje ich oceny, – swobodnie dyskutuje na temat roli muzyki w kulturze.
20. Rzeczywistość fotografią pisana	Uczeń: – postrzega fotografię	Uczeń: – wymienia różne	Uczeń: – charakteryzuje	Uczeń: – dostrzega rolę fotografii w	Uczeń: – udowadnia, że

	<p>jako dziedzinę sztuki, – omawia różne funkcje fotografii, – wymienia najważniejszych artystów-fotografów i przykłady ich dzieł.</p>	<p>rodzaje aparatów fotograficznych, – omawia historię fotografii i wymienia jej twórców.</p>	<p>przykładowe aparaty fotograficzne, – różnicuje opis i fotografię, charakteryzuje fotografię jako dokument epoki.</p>	<p>kulturze medialnej (reklamach, czasopiśmie, gazetach, propagandzie politycznej), – porównuje sposób ukazania rzeczywistości na przykładowych fotografiach ze sposobem ukazania rzeczywistości na obrazach.</p>	<p>fotografia jest tekstem kultury, – interpretuje fotografie jako rytuał nowoczesnej kultury, – organizuje w szkole wystawę fotograficzną.</p>
<p>21. Kino jako odzwierciedlenie ludzkich marzeń</p>	<p>Uczeń: – omawia rodzaje i gatunki filmowe, – wymienia przykłady ilustrujące poszczególne gatunki filmowe, – wskazuje gwiazdy światowego kina, – rozróżnia kino popularne i kino artystyczne, – zna hollywoodzkie kino gatunków.</p>	<p>Uczeń: – rozumie pojęcie hybrydy gatunkowej, – omawia wpływ postępu technicznego na tworzone współcześnie filmy (efekty specjalne), – zna filmowe konwencje wykorzystywane w poszczególnych gatunkach filmowych.</p>	<p>Uczeń: – stosuje wiedzę dotyczącą gatunków filmowych przy omawianiu konkretnych przykładów.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje na związek między popularnością kina a kulturą konsumpcji, – porównuje różne gatunki filmowe, – różnicuje gwiazdę filmową i telewizyjnego idola, – określa rolę gwiazdy filmowej we współczesnym kinie.</p>	<p>Uczeń: – postrzega film jako dzieło zbiorowe, – formułuje wnioski dotyczące roli kina w kulturze, – porównuje różne adaptacje tych samych dzieł literackich.</p>
<p>22. Czy film jest dziesiątą muzą?</p>	<p>Uczeń: – omawia nurt w kinie europejskim zwany kinem autorskim i wymienia jego twórców i ich realizacje, – wlicza i charakteryzuje przedstawicieli i idee</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia pojęcie montażu filmowego, – omawia wyróżniki i przykłady realizacji autorskich filmów postmodernistycznych.</p>	<p>Uczeń: – wymienia najważniejsze plany filmowe, – przedstawia wybrane realizacje kina współczesnego.</p>	<p>Uczeń: – interpretuje realizacje twórców kina autorskiego, – analizuje dzieło filmowe, uwzględniając jego treść i formę.</p>	<p>Uczeń: – definiuje film jako artystyczną syntezę wielu tworzyw, – udowadnia, że film jest tekstem kultury.</p>

	polskiej szkoły filmowej, – wyjaśnia pojęcie <i>postmodernizm</i> .				
23. Praca klasowa z wiadomości i umiejętności dotyczących współczesnej kultury artystycznej	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.
Dział 3. Media w kulturze					
24. Współczesne spektakle masowe	Uczeń: – definiuje pojęcia <i>spektakl</i> i <i>widowisko</i> , – wymienia przykłady widowisk.	Uczeń: – wskazuje podobieństwa między spektaklem a widowiskiem, – wymienia bohaterów spektaklu mediów, – charakteryzuje masowe spektakle i ich publiczność oraz podaje ich przykłady.	Uczeń: – charakteryzuje widowisko na konkretnym przykładzie, – charakteryzuje wystawy masowe jako przykład nowoczesnych spektakli.	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>ludzkie zoo</i> w odniesieniu do genezy spektaklu, – wie, czym jest rekonstrukcja historyczna, – dokonuje oceny przykładowych spektakli masowych.	Uczeń: – udowadnia, że historia jest spektaklem, – omawia edukacyjną i kulturową rolę spektaklu, – przygotowuje analizę porównawczą różnych spektakli medialnych, – dokonuje oceny bohaterów spektaklu mediów.
25. <i>Big Brother</i> jako przykład <i>reality show</i>	Uczeń: – charakteryzuje <i>reality show</i> , – opowiada o świecie stworzonym w programie <i>Big Brother</i> .	Uczeń: – wymienia funkcje i rodzaje <i>reality show</i> , – omawia przejawy programu <i>Big Brother</i> jako wydarzenia kulturowego w Polsce, – wymienia różne	Uczeń: – charakteryzuje program <i>Big Brother</i> jako przykład <i>reality show</i> .	Uczeń: – wyjaśnia genezę widowiska „na żywo” i podaje jego przykłady, – ocenia podglądactwo w kulturze.	Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego <i>reality show</i> jest tekstem kultury, – interpretuje słowa Z. Bauman, że dom Wielkiego Brata stanowi rodzaj

		przykłady <i>reality show</i> .			„laboratorium społecznego”, – interpretuje rolę podglądactwa w kulturze.
26. Specyfika medium – telewizja	Uczeń: – omawia podstawową definicję telewizji, – wymienia niektóre formy przekazów „na żywo”, – dokonuje podziału na telewizję komercyjną i publiczną, – wskazuje zalety i wady telewizji, – stwierdza istotną rolę widza w procesie tworzenia telewizji.	Uczeń: – wie, czym jest misyjność telewizji i wskazuje wybrane jej przykłady, – wymienia różne gatunki programów telewizyjnych, – wskazuje cechy ramówki telewizyjnej.	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>telewizyjny realizm</i> , – objaśnia na przykładach misyjny charakter telewizji publicznej, – tworzy przykładową ramówkę telewizyjną.	Uczeń: – wyjaśnia różne funkcje telewizji, – klasyfikuje formy telewizyjnych przekazów „na żywo” i wskazuje różnice między nimi, – opisuje przykładowy program telewizyjny i dokonuje jego oceny.	Uczeń: – opisuje telewizję jako metaforę, – porównuje funkcje telewizji, odnosząc się do konkretnych przykładów, – ocenia różne formy telewizyjnych przekazów „na żywo”, – bada rolę widza w poszczególnych gatunkach telewizyjnych, – wskazuje wpływ programów lokalnych na lokalne społeczności, – bada wpływ telewizji na życie człowieka.
27. Gatunkowość telewizji	Uczeń: – wymienia gatunki programów telewizyjnych (<i>reality show</i> , teleturniej, magazyn, wiadomości), – definiuje pojęcie	Uczeń: – charakteryzuje przykładowe gatunki programów telewizyjnych i wymienia ich przykłady, – wyjaśnia termin	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie ramówki programowej, – rozumie termin <i>dziennikarstwo obywatelskie</i> i wskazuje jego przejawy.	Uczeń: – porównuje na konkretnych przykładach podstawowe gatunki telewizyjne, – dokonuje analizy i oceny wybranego serialu telewizyjnego, teleturnieju	Uczeń: – umiejscawia seriale telewizyjne w strukturze popkultury i wyjaśnia tę zależność na konkretnych przykładach,

	<i>serial telewizyjny</i> i podaje jego przykłady.	<i>sitcom</i> i podaje jego telewizyjne realizacje.		<i>czy reality show</i> , – wie, że seriale są elementem popkultury.	– rozróżnia „starą” i „nową” telewizję, – ustala, z czego się śmieją Polacy.
28. Kultura audiowizualna i jej przejawy	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>internet</i> , – rozumie termin <i>internauta</i> i wymienia możliwości jego funkcjonowania w sieci internetowej, – rozpoznaje zagrożenia wynikające z bycia podłączonym do sieci, – definiuje pojęcia: <i>blog, gra komputerowa, Wikipedia, e-book</i> .	Uczeń: – rozumie termin <i>cyberprzestrzeń</i> , – definiuje kulturę audiowizualną, – wyjaśnia pojęcie portalu i jego funkcje, – wymienia funkcje internetu, – uczestniczy aktywnie w dyskusji na temat roli internetu w życiu młodego człowieka.	Uczeń: – wykorzystuje internet do publikowania własnych treści, – opisuje przykładowego bloga, e-booka czy grę komputerową.	Uczeń: – definiuje pojęcia: <i>blog, gra komputerowa, Wikipedia, e-book</i> jako elementy kultury audiowizualnej.	Uczeń: – bada kulturę audiowizualną jako element całokształtu kultury, – porównuje i ocenia różne portale internetowe, – syntetyzuje wiedzę na temat zagrożeń płynących z funkcjonowania w sieci w odniesieniu do <i>Sali samobójców</i> Jana Komasy.
29. Interaktywność współczesnego społeczeństwa	Uczeń: – wyjaśnia słowo <i>multimedia</i> i wymienia przykłady multimediiów, – definiuje pojęcie encyklopedii multimedialnej, – wyjaśnia terminy <i>telefon komórkowy</i> i <i>SMS</i> .	Uczeń: – wskazuje genezę multimediiów, – wymienia różne zastosowanie multimediiów, – wyjaśnia termin <i>multitasking</i> , – omawia sposoby wykorzystania urządzeń interaktywnych, – wymienia różne	Uczeń: – charakteryzuje różne sposoby zastosowania multimediiów, – korzysta z różnych interaktywnych urządzeń, – korzysta z encyklopedii multimedialnej.	Uczeń: – redaguje przykładowe hasła słownikowe na Wikipedii, – określa różne sposoby wykorzystania multimediiów w środowisku młodzieżowym, – definiuje multimedia jako interaktywny system komunikacji elektronicznej.	Uczeń: – wskazuje różnice między tradycyjnymi formami encyklopedii a encyklopedią multimedialną, – porównuje różne sposoby komunikacji elektronicznej, – ustala i interpretuje wpływ multimediiów na kulturę.

		funkcje własnego telefonu.			
30. Czy wszystko jest na sprzedaż? Reklama jako forma komunikacji 3.7. Czy reklama jest lustrem kultury?	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>reklama</i> i dokonuje podziału reklam, – charakteryzuje rolę reklamy, – podaje przykłady reklam.	Uczeń: – dzieli reklamę ze względu na odbiorców i medium, w jakim ta reklama się ukazuje, – omawia różne reklamy.	Uczeń: – wie, dlaczego reklama jest formą handlowej komunikacji, – wskazuje grupy docelowe różnego typu reklam, – wymienia stereotypy kulturowe istniejące w poznanych przez siebie reklamach.	Uczeń: – dokonuje analizy wybranych reklam emitowanych w różnych mediach, – postrzega kampanię reklamową jako proces komunikacyjny, – przygotowuje własną reklamę, – dokonuje uproszczonej analizy podziału reklam ze względu na płeć.	Uczeń: – rozumie reklamę jako tekst kultury i postrzega ją jako „lustro rzeczywistości”, – porównuje różne reklamy i ich funkcje, – ocenia rolę reklamy w życiu współczesnego człowieka, – udowadnia, że reklama powieła utrwalone w kulturze stereotypy.
31. Praca klasowa z wiadomości i umiejętności dotyczących mediów w kulturze	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.